

Meijerfeldt, ätt, som enligt traditionen härstammar från Westfalen i Tyskland och fordom hette Lingen von Meyerfeld. Ättens äldste med visshet kände stamfar, kastellanen i Riga Johan Meijer, omnämnes 1510. En ättling till honom i femte led, överinspektoren över Ober-Palenska domångodsens i Livland, överstelöjtnanten Anders Meijer, adlades 1674 med namnet M. Hans söner, krigaren och ämbetsmannen Johan August M. (M. 1) och överstelöjtnanten Wolmar M. († 1739), upphöjdes 1705 i friherrligt stånd. M. 1 erhöll 1714 grevlig värdighet. Med hans yngste son, krigaren greve Johan August M. (M. 2), utslocknade ätten 1800. Ovannämnde Wolmar M. erhöll 1719 grevlig värdighet och intogs i sin brors grevbrev. Han gick senare i rysk tjänst och blev rysk generalfältmarskalklöjtnant. Han slöt själv sin ättegren.

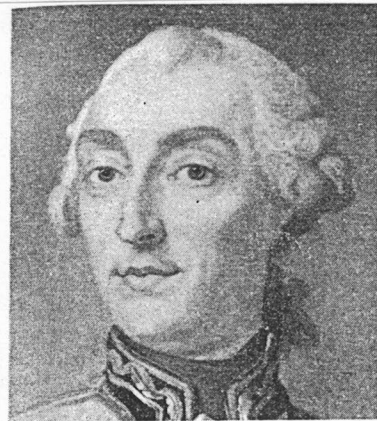
1. Meijerfeldt, Johan August, greve, krigare, ämbetsman, f. 1664 i Livland, † 10 nov. 1749 på Sövdeborg, Sövde skn, Malmöh. län. Föräldrar: överstelöjtnanten *Anders Meijer*, adlad *M.*, och *Anna Catharina Wolff*. — M. blev 1684 volontär vid von der Pahlens livländska kavallerireg., medföljde de hjälptrupper, varmed Sverige understödde Holland mot Frankrike, och utnämndes 1693 till kapten vid Hastfers infanterireg. och 1697 till major vid von Krassows reg. År 1698 fick han avsked därifrån, blev 1701 överstelöjtnant och följ. år överste för Åbo och Björneborgs kavallerireg. och

Johan August Meijerfeldt (1). Målning (detalj) av G. E. Schröder.

deltog i Karl XII:s fälttåg. M. bevisade slaget vid Kliszów, blev 1703 chef för ett av honom värvat dragonreg. och utnämndes följ. år till generalmajor av kavalleriet. I sept. s. å. besegrade han en polsk styrka vid Posen och fördrev senare polackerna från Thorn. M., som 1705 upphöjdes i friherrligt stånd, anförde ofta under fälttågen detacherade kårer vid djärva spaningsföretag. Han deltog i det ryska fälttåget och blev fånge efter slaget vid Poltava men utväxlades kort efteråt och hemsändes till Sverige. Följ. år deltog han i slaget vid Hälsingborg, där han ledde högra flygeln, och utnämndes s. å. till generallöjtnant och överkommendant i Stettin. Han begav sig 1711 till Bender, där han av konungen användes i viktiga uppdrag i Konstantinopel, och blev s. å. general av infanteriet samt v. guvernör i Pommern. Två år senare utnämndes han till k. råd och generalguvernör i Pommern, upphöjdes 1714 i grevligt stånd och blev 1715 kansler för univ. i Greifswald. M. måste 1713 överlämna Stettin till fienden och återvände efter Stralsunds fall 1715 till Sverige. År 1719 kallades han till kansliråd, återtog efter fredens styrelsen i Pommern och spelade under de följ. åren en betydande roll i det holsteinska partiet. År 1747 erhöll han avsked från sina befattningar och tillbragte sin sista tid på sin egendom Sövdeborg i Skåne. — M., som var utrustad med en ovanlig kroppsstyrka, var en tapper krigare, som aldrig gav en sak förlorad, och han var därtill en skicklig ämbetsman. — Gift 1) 1707 med *Anna Maria Törnflycht*, † 1715; 2) 1717 med *Brita Barnekow*. A. Åg.

2. Meijerfeldt, Johan August, greve, krigare, f. 4 maj 1725 i Stralsund, † 21 april 1800 i Stockholm. Son till M. 1. — M., som redan 1737 trädde i kristtjänst som förare vid greve Dohnas reg., blev 1739 student i Uppsala och s. å. kammarherre samt utnämndes 1744 till kapten vid Drottningens livreg. Sista. år gick han med kungligt tillstånd i österrikisk tjänst och bevisade fälttågen i Böhmen och Sachsen. Efter freden mellan Österrike och Preussen 1745 sökte sig M. till Nederländerna, där han deltog i striderna mot Frankrike och 1747 förordnades till generaladjutant hos prinsens av Waldeck. S. å. blev han tillfångatagen och frigavs först efter Aachenfreden 1748. M. utnämndes 1751 till major vid Cronhjorts reg. gick efter sjuåriga krigets utbrott 1756 i allierad tjänst men återkallades följ. år, sedan Sverige förklarat Preussen krig, och deltog 1759 som chef för en tysk grenadjärbataljon i striderna kring Stralsund. Utnämnd

Johan August Meijerfeldt (2). Målning (detalj) av L. Pasch d. y.

s. å. till överstelöjtnant användes M. i flera viktiga uppdrag och utmärkte sig särskilt under vinterfälttåget 1761—62. Sista. år befordrades han till överste i armén och blev 1770 chef för Västerbottens reg. M., som stod hovet nära, invaldes 1765 i sekreta utskottet och utnämndes följ. år till generaladjutant; 1778 blev han generallöjtnant och 1779 överste för Närkes och Värmlands reg. Efter krigsutbrottet mellan Sverige och Ryssland 1788 sändes han till Finland, förordnades i aug. s. å. till chef för den kring Anjala förlagda kåren och fick vid konungens avresa i dec. överbefälet över armén i Finland. Efter konungens återkomst ledde han i juli 1789 återerövringen av Högfors, varefter han utnämndes till general av infanteriet, fick i okt. s. å. åter befälet över armén och lyckades även under det följ. årets strider hålla fienden stängin. M. befordrades 1790 till fältmarskalk, erhöll följ. år avsked och blev 1792 en av rikets herrar; 1797 blev han serafimerriddare. Större delen av sina återstående år tillbragte han på sitt fädernegods Nehringen i Pommern. M., som var iögonenfallande ful, var från 1763 gift med en av hovets mest firade skönheter, en av "de tre gracerna", grevinnan *Lovisa Augusta Sparre af Sundby*, statsfru hos drottning Sofia Magdalena. A. Åg.